

מופץ
ב-17,000
עותקים

דרך הבעל שם טוב

גיליון לשבת קודש | מאת הרב שי עמרי שליט"א

עפי" דרכו של הרה"צ ר' אשר פריינד זע"א

העלון מוקדש לרפואת:
ירון בן רעות
נעמי בת פנינה
איילה חן בת אודליה
יגל שמעון בן תהילה
בתושח"י

העלון מוקדש לעילוי נשמות:
פרוספר מסעוד בן סעדה ז"ל
רחמה חנה בת חיה שרה ז"ל

חברותא לדרך

פנינים על הפרשה

נוחה של קהילה טובה

אתם ניצבים היום כולכם (כט, ט)

כשהתורה מתארת את עם ישראל בתואר "ניצבים", מדובר בוודאי גם על יציבות ועמידה בעבודת ה'. אך צריך להבין, כיצד יכול האדם להגיע ליציבות שכזו בעבודת הבורא? הרי החיים רצופים בניסיונות וקשיים, וכיצד ניתן להיות "ניצבים" ויציבים תמיד?
אומר ה"בית אברהם" מסלונים: התשובה טמונה בהמשך הפסוק, במילה "כולכם". באמת, האדם לבדו יתקשה מאד להיות יציב בעבודת בוראו, אך בשעה שיתחבר אל הכלל, יצליח להגיע לכך.

ישנם אנשים הבוחרים לחיות "לבד", מחוברים רק לעצמם וגם לא מתייעצים עם אף אחד בשום נושא. אנשים כאלה נמצאים בסכנה גדולה, כי ברגע שהיצר הרע מצליח להפיל אדם שאין לו חברים תומכים, אין מה שימנע ממנו להמשיל וליפול ח"ו.

היציבות האמיתית מגיעה כשהאדם נמצא בחברה טובה, מקושר לקהילה תומכת שמתעניינת בשלומו ומשתתף בהתוועדויות ובלימוד תורני משותף. כאשר אדם מוקף בחברים כאלו, הם הופכים לכוח שמושך אותו אל עבר הקדושה, גם ברגעים של חולשה ורפיון חברה כזו, תורנית ואיכותית, היא בבחינת "כולכם - לפני ה' אלוקיכם", והיא המעניקה את היציבות והחוסן לעמוד איתן מול כל משברי הזמן.

רחמנות - העצה לזכות בדין

ושב ה' אלוקיך את שבותך וריחמך (ל, א)

הסדר בפסוק נראה לכאורה הפוך, הרי בפשטות הקדוש ברוך עתיד לרחם על עמו הסובל בגלות, ורק אז להשיב אותם לארץ ישראל. מדוע אם כן מקדימה התורה את השיבה לרחמים?
דבר ידוע הוא שהגלות, על כל צרותיה, שוחקת

את נפש האדם והופכת אותו לאדיש. כשאנו מתרגלים לשמוע על פיגועים וצרות, רגש הרחמנות שלנו דועך, ואנו זקוקים לחדשות מזעזעות במיוחד כדי להניד עפעף.

בשעה שרגש הרחמנות יורד, נוצר מקום בלב למידת אכזריות שהולכת ומתפתחת. לכן, כחלק מתהליך הגאולה, אומרת התורה - "ושב ה' אלוקיך את שבותך וריחמך" - השם ישיב לכל אחד ואחד מעם ישראל את טבע הרחמנות שלו שקהה במשך הזמן.

חז"ל הגדירו שלושה סימנים לאומה היהודית: רחמים, ביישנים וגומלי חסדים (יבמות עה, ב).

מדוע הרחמנות קודמת לנתינה (גמילות חסדים)? ומדוע הביישנות מפרידה ביניהן?

התשובה היא, שאדם שניגש לגמול חסד רק מתוך רחמים, נמצא בסכנה ליפול למלכודת הגאווה; הוא מרגיש "העשיר המוצלח" שנותן "לעני המסכן" מתוך התנשאות. כאן תפקידה של מידת הביישנות שבאדם. הבעל שם טוב מלמד שכל חיסרון שאנו רואים אצל הזולת נועד להזכיר לנו שגם בנו קיים אותו חיסרון. ולכן, כשאדם רואה שרעהו עני וחסר כל, בנוסף לרגש הרחמים שמתעורר אצלו, הוא אמור ללמוד ממה שעניינו רואות שגם הוא היה צריך להיות עני כמותו, ומה שיש לו הוא רחמי שמים ולא בזכות כוחו ומעשיו, ומיד הוא מתמלא בוש ונעווה. רק אז, גמילות החסד שלו תהיה טהורה, מתוך הבנה שהשם הוא הנותן האמיתי דרכו.

אנו נמצאים כמה ימים לפני ראש השנה, ביום זה מבקשים מהקדוש ברוך הוא שיעמוד מכיסא דין וישיב על כיסא רחמים. אך הבקשה הזו מחייבת אותנו לבדוק את עצמנו - האם אנו רחמנים? כאשר נלמד לרחם על הזולת, להבין שאנו בדיק כמוהו ולעזור לו ככל שאנו יכולים, נזכה שגם הקדוש ברוך הוא ינהג עמנו במידת הרחמים ויכתבנו לשנה טובה ומתוקה.

חודש אלול - לגלות את האור מתוך החושך

"אתם ניצבים היום כולכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל". "מחוטב עציך עד שואב מימך". צריך להבין אחרי שפירט את כולם למה חזר ואמר כל איש ישראל?

אלא מסביר המדרש כך: "אף על פי שמינתי לכם ראשים ושופטים, זקנים ושוטרים, כולכם שווים לפניי שנאמר כל איש ישראל". (מכילתא דרבי ישמעאל, פרשת בא אות ט"ז).

עוד נקודה שצריך להבין, מפני מה התורה פרטה את חוטב העצים ושואב המים שהם מקצועות פחותים ביותר, בתוך הרשימה של הניצבים מול הקב"ה?

אלא מסביר המדרש כך: "לפי שישראל נמשלו לחיטה ואמר רבי שמעון בן לקיש: מה חיטים הללו פסולת הקליפות שלהם נמדדות עמהם, כך ישראל: מחוטב עציך עד שואב מימך". (שיר השירים רבה פרק ז' ג).

ישנן שתי נקודות יפות וחשובות שניתן ללמוד מהמדרשים הנ"ל.

אדם שעובר מעברים בחייו ובפרט אם מדובר על מעברים של נפילות וקשיים רוחניים או קושי בגשמי, הרבה פעמים אם ישים לב ישמע בתוכו "קולות" שהמסר שלהם הוא: "איזה מסכן אתה, תראה מה זה אתה הכי מסכן מכל החברים שלך, כולם מוצלחים רק לא אתה". במילים אחרות, אתה לא שווה כמו כולם. לכן באה התורה ואומרת "כל איש ישראל" כולכם שווים לפניי" אצל בורא עולם, בשונה מהסתכלות רחובית, כולם שווים ואינם נמדדים לפי ההצלחות.

נקודה שנייה:

בדרך כלל כשאדם ניגש למשפט הוא מנסה להסתיר את כל החסרונות ואת כל המעלות הלא טובות שקיימות אצלו כדי להרשים ולהראות כמה הוא בסדר וכמה הכל טוב.

אמנם, אנחנו באים ואומרים בסליחות כהכנה לראש השנה "מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועוזב ירוחם" דהיינו, שבורא עולם רוצה שנפתח את הפשעים והפאשלות שלנו בפניו ונאמר אליו את האמת "ריבוננו של עולם זה אני בלעדיך מציאות של פשעים ועבירות תרחם עליי אל תעזוב אותי". לפי זה מובן דברי המדרש שעם ישראל נמשלו לחיטים כמו שהיטים נמדדות עם הפסולת שלהם כך עם ישראל.

שנה טובה

מדור זה נכתב ע"י אברכי כולל 'דרך הבעל שם טוב', כי תורה אמיתית לא נשארת רק בבית המדרש - היא הולכת איתך לכל מקום

לע"נ הודיה בת עידית | לישועות: שי, אורית חן, שמואל לאון, מנחם מנדל, אליעזר, חנה, שירה רחל חלפין | לזיווג הגון נועה ירון לוי הי"

זמני השבת			
ח"פה	ניסה	ציאה	ר"ת
20:58	19:16	20:06	20:58
20:55	19:13	20:03	20:55
20:57	18:55	20:05	20:57
20:55	19:14	20:04	20:55

התמודדות עם נפש האדם
מודעות פנימית, התמודדות והעצמה

חינוך ילדים
כלים מעשיים לאתגרי הדור

שלום בית
בניית הבית היהודי עם הנגשת כלים מעשיים

ייעוץ והדרכה בדרך הבעש"ט

לפרטים ותיאום פגישה עם הרב שליט"א: 055-9814913

ע"ע עמותת "דרך הבעל שם טוב" ע.ר. 580660942 | עיצוב ועימוד: T.Nadar | בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809 ע"ש "דרך הבעל שם טוב" | קוד מוסד: 24791

סוד הילד שנפוש האדם

מהות ההתייבשות לדין ביום הרת עולם - מי הוא זה העומד למשפט?

כאשר אנו עומדים בפתחו של ראש השנה, יום הדין הגדול והנורא, עלינו להתבונן לעומק במהותו של יום זה, אך הפעם דרך נקודת מבט שונה ועמוקה מן הרגיל.

בפרשת נצבים, הפותחת את ימי הרחמים והסליחות, כתוב: "אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלוהיכם, ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל." (דברים, כט, ט').

השאלה הראשונה שעלינו לשאול היא: מהו אותו "היום" שעליו מדברת התורה?

הזוהר הקדוש חושף בפנינו סוד: "אתם נצבים היום" - אין זה אלא יום ראש השנה, היום בו כל ברואי עולם ניצבים למשפט לפני בוראם וכאן התורה מפרטת את שכבות העם: מהגדולים והחשובים ביותר, ראשי השבטים והזקנים, ועד לפשוטי העם, המוגדרים כ"כל איש ישראל". בפשטות, הפסוק קורא לנו להתכונן לקראת ההתייבשות המוחלטת ביום הדין. אך האם בכך תמה ההכנה? האם אנו באמת מבינים מי הוא אותו אדם הניצב לדין?

בעל הטורים מעלה קושייה והיא: מה הקשר בין "כל איש ישראל" לבין "טפכם"?

בהמשך הפסוק מובא המשך הפירוט של העם: "טפכם נשיכם וגורך אשר בקרב מחניך..."

לכאורה, זהו המשך טבעי של הפירוט, אולם, בעל הטורים מאיר את עינינו ושואל שאלה מעניינת: מדוע חיברה התורה בין סוף הפסוק הראשון, "כל איש ישראל", לבין תחילת הפסוק השני, "טפכם"? הרי "טף" הם התינוקות והילדים הקטנים (מנער ועד זקן, נשים וטף). מה פשר הסמיכות הזו?

תשובתו של בעל הטורים מבהילה: בתוך כל "איש ישראל" - מסתתר "טפכם". האם אנו מבינים את גודל העוצמה שבמילים הללו? כאשר אנו מתבוננים באדם מבוגר, בן ארבעים, חמישים או שישים, אנו בטוחים שאנו רואים מולנו אדם בוגר ובשל. אולם האמת הפנימית היא, שבתוך אותו

איש ישראל המכובד והבוגר, חבוי "טף" - ילד קטן.

יום הדין והילד הפנימי

נשאלת השאלה: מדוע עבודת ראש השנה תלויה בהבנת הנפש הילדית? מה רצה בעל הטורים לרמז לנו בהכנה ליום הדין?

התשובה לכך היא יסוד עבודתו של האדם: כל ההצלחה שלנו בראש השנה תלויה בהבנה שבתוך כל איש ובתוך כל אישה, שוכן ילד קטן (טף). גם אישה נשואה, ואפילו סבתא מבוגרת שזכתה לחתן ילדים ולחבוק נכדים, אשר כולם רואים בה דמות מבוגרת, אחראית וחכמה נושאת בתוך נפשה ילדה קטנה.

כל ההצלחה שלנו בראש השנה תלויה בהבנה שבתוך כל איש ובתוך כל אישה, שוכן ילד קטן (טף)

(מתוך השיחה)

ומה קורה כאשר מתעלמים מאותו ילד פנימי? אם לא נטפל בילדה הקטנה הזו, אם לא נעניק לה יחס ותשומת לב, היא תחולל מהומה שלמה שתשבש את חיה של האישה הבוגרת. הילד הקטן שבתוך איש ישראל משווע ליחס, ואם לא יקבל אותו - הוא יזרע הרס וחורבן בנפש הבוגר.

ביום הדין של ראש השנה שוקלים את מעשיו של האדם: האם שמר על קיום המצוות, האם נכשל בעבירות, כיצד ניצל את שנתו, מתי הוא נפל ואיך הוא קם. אך מהו השורש לכל המצבים הרוחניים הללו? מצבך הרוחני תלוי ישירות במידה שבה השכלת לטפח, לגדל ולהתייחס לילד שבתוכך.

השאלה שעולה היא: מה קורה לאדם שמתכחש לצורכי הנפש הבסיסיים שלו?

הדחיקת הצרכים הרגשיים אינה מעידה כלל על בגרות רוחנית. אדם שמתעלם מן העולם הילדי והרגשי שבקרבו עלול לומר לעצמו: "אני אדם מבוגר בן ארבעים, אינני זקוק למילה טובה או ליחס מיוחד. הכל אצלי קשוח ובסדר". הוא משתיק את הילד שבו, מדחיק אותו בחוזקה, ואפילו "סוטר" לו פוקד עליו לשתוק ולהמשיך הלאה.

אך האם הילד אכן ישתוק? המציאות מוכיחה כי אצל אדם כזה יופיעו התפרצויות זעם קשות. במהלך השנה הוא יחווה נפילות רוחניות וקשיים נפשיים עצומים משום שהילד שבתוכו חסר את ההזנה הנפשית שלה הוא זקוק, ולכן הוא מייצר כאוס פנימי.

פתאום אותו אדם מוצא את עצמו פוזל למקומות שלילים, שוקע בעצבות, הופך מסתגר בעצמו, מאבד את שמחת החיים שלו, ונותר מרוקן מכל תוכן. מדוע? מפני שהוא חנק את הילד שבו. לעומת זאת, אם אדם יודע לטפח ולהתייחס לילד הפנימי שלו, מצבו הרוחני לאורך כל השנה יהיה

פורח, משגשג ויציב. זוהי כוונתו העמוקה של בעל הטורים: ההכנה לראש השנה עוסקת באופן ישיר ביחס שנותן הבוגר לילד שבו. עבודת ה' תקינה יכולה להתקיים רק כאשר הילד הפנימי רגוע ומסופק.

האם אנו מכירים את הילד שבתוך בן הזוג?

כיצד עיקרון זה משליך על שלום הבית? זהו ה"אלף-בית" של חיי הנישואין. בחור ובחורה מתחתנים בשנות העשרים לחייהם. הבעל מתבונן באשתו ורואה מולו אישה גדולה ואחראית, ואינו משכיל להבין שבתוכה שוכנת ילדה קטנה. באופן דומה, האישה רואה מולה גבר בשל בן שלושים, ואינה שמה לב שבתוך נפשו מסתתר ילד בן חמש. מהי התוצאה של העיוורון הזה?

האישה פונה אליו כאל אדם בוגר: "בוקר טוב, מה נשמע?" פניות תכליתיות וקרות. אך הילד שבתוכו אינו מסתפק ב"מה נשמע" יבש. הוא צמא למילה חמה, ליחס אישי ואוהב. לפתע הבעל נאטם ומסתגר, והאישה שואלת בתמיהה: "משה, קרה משהו?"

האם הבעל מסוגל לבטא את פגיעתו? הוא מתבייש להודות: "נפגעתי מכך שכשנכנסתי הביתה אמרת שלום בלי חיך", או "נפגעתי מכך שכאשר שאלתי אם יש אוכל, ענית לי - 'אתה גדול, תכין לעצמך'". האישה צודקת לכאורה - הוא אדם בוגר שיכול להכין לעצמו כריך. אך הילד שבו רצה להתפנק ולקבל את הארוחה מידיה. הוא אינו מסוגל לומר לה זאת, מחשש שתלעג לו ותאמר: "מה, אתה ילד קטן? נפגעת מחוסר חיך?"

והאמת היא? כן, יש בתוכו ילד קטן. חוסר ההבנה הזה גורם לו להסתגר ולשתוק שבוע שלם.

כך גם האישה, לעיתים אישה אינה מדברת עם בעלה ימים ארוכים, ולמה? בסעודת שבת, הבעל פרס את החלה והגיש תחילה לאורח שישב לצידו, ורק לאחר מכן לה. מבחינה רציונלית של אישה בוגרת, אין בכך כל פגיעה (בפרט כשהוא הגיש לה חלה שלמה לאחר מכן) אך הילדה הקטנה שבתוכה נפגעה עד עמקי נשמתה.

מדוע איננו חושפים את הפגיעות הללו? כי אנו חרדים פן יצחקו עלינו. השכל הרציונלי שולל את הפגיעה, אך הנפש הילדית נפצעת מדברים אלו ממש.

ההשפעה של הילד שבי קיימת בכל תחומי עבודת ה'. אדם קם בבוקר לתפילה בבית הכנסת, מתוך צדקות יתרה הוא מדלג על שתיית קפה או אכילת דבר מה קטן המותר לפני התפילה. הוא פותח את הסידור ב"ברוך שאמר", מנסה להתפלל, ולפתע מגלה שה"מנוע" הפנימי דומם. התפילה יבשה, אין אש ואין התלהבות.

מדוע זה קורה? התשובה היא שהילד הקטן שבפנים ממורמר. הילד זועק: "הלכתי לתפילה ולא דאגת לי, אפילו לא חשבת עליי, הלכתי בלי לתת לי כוס קפה או פרוסת עוגה!" המבוגר נוזף בילד בתירוצים של הלכה וצדקות: "סליחה, לא אוכלים לפני תפילה". אך הילד אינו מוותר; מכיוון

כל מה שחשוב לכם במספר טלפון אחד:

קו השיעורים העולמי של דרך הבעל שם טוב:
03-30-90900 | 1700-111-090 ללא פרסומות

מענה אנושי, הקדשת העלון ולתרומות:
בטלפון 055-9814913 ©
בימים א'-ה' בין השעות 8:00-15:00

לקבלת העלון למייל:
office@baderech.co.il

מטיפלת
רגשית

052-5732470

להזמנת הרב לשיעורים

חייגו: 055-9814913

מטון
נושם
לפחיתתכם

אמונה | שלום בית | חינוך ילדים | תקשורת בין אישית | נפש האדם ועוד...

כפרות ופדיון נפש

בדרך הבעש"ט
לשנת תשפ"ז

הפדיון ייערך ע"י
הרב שי עטרי שליט"א
בערב יום הכיפורים

ק"מ אה המצווה
ומצוה אשה מבורכה וטובה

לפרטים חייגו:

052-2258276

055-9814913

ההתעלמות הזו מן הקולות הפנימיים גורמת בסופו של דבר לאיבוד שליטה מוחלט אם לא תיתן לילד שבך את המותר לו בטוב טעם ודעת בהיתר, הילד יתמרד ויחטוף דברים באיסור, בצורת עבירות, השתוללויות ושיגעונות.

אם נעקוב אחר אותן אמהות שמאבדות את שלוותן, הצורחות על הילדים ופועלות באכזריות מילולית, נגלה שאלו אותן נשים בדיוק שאינן יודעות להעניק לעצמן.

אם תשאל אותה האם היא זקוקה למילה טובה מבעלה, היא תשיב בשלילה מוחלטת ("אני מסתדרת בכוחות עצמי") היא תסתפק בפרוסת לחם עם ביצה קשה ולא תרשה לעצמה כוס קפה ועוגה, בטענה שזהו מותרות. ומה קורה אז? כאשר הילד שלה יבקש לפני השינה חתיכת עוגה שנשארה משבת, אותה אם, החסומה לרגשותיה שלה, תגיב בקשיחות של ברזל: "לא. כנס מיד למקלחת!" מדוע היא מתנהגת באכזריות של ברזל כלפי ילדיה? משום שהיא נוהגת כאשת ברזל כלפי הילדה שבתוכה.

מהי אישה טובה באמת? זו אישה המחזקת לילדה שבה. לעומתה, אישה שמכריזה באדיקות מצמררת: "אני מוכנה למסור את הנפש באש ובמים שבעלי ישב וילמד בכלל אפילו נרעב ללחם" - היא אישה מפחידה, המנותקת לחלוטין מצרכים אנושיים זו אישה שאינה מסוגלת לשתות כוס מים בפגישת שידוכים האורכת שלוש שעות, ואינה מצליחה לחייך בטענה ש"זהו זמן קריטי לקבלת החלטות" מניתוק כזה יש לברוח חוסר אנושיות ולבביות כלפי עצמך יוביל בהכרח לאכזריות כלפי הזולת.

העבודה הנפולה ליומיים של ראש השנה
כאשר אנו צועדים לקראת ראש השנה, נזכור שאנו ניצבים למשפט במשך יומיים. יום אחד מיועד לדינו של הבוגר האחראי ויום נוסף מוקדש כל כולו לשאלה אחת נוקבת: עד כמה התייחסת לילד הקטן והפגיע שבתוכך? אם תשכיל לטפח אותו ולגלות כלפיו רוח והבנה, יחסך לזולת ישתנה לבלי הכר תגלה בתוכך מעיינות של אהבת ישראל, לבביות ומאור פנים, הנובעים כולם מן השלום שעשית עם הילד שבך.

יהי רצון שנוזה כולנו להיכתב ולהיחתם לשנה טובה, מבורכת ומתוקה באמת, אמן ואמן.

שלא קיבל את תזונתו ותשומת ליבו, הוא שובת ואינו משתף פעולה בתפילה. לעיתים אנו רואים אם למשפחה ברוכת ילדים שמאבדת את העשתונות וצועקת בבית בחוסר איוון, הבעל מנסה להרגיעה ומזכיר לה: "אלול! חודש הרחמים והסליחות!" אך הוא אינו מבין מה עובר עליה. גם היא בעצמה אובדת עצות ואינה מבינה מדוע היא מאבדת את האיוון הנפשי דווקא בחודש התשובה.

מהו השורש לכל הטירוף הזה? בחקירה עמוקה מתברר כי מזה שבוע שלם בעלה לא איחל לה "לילה טוב" לפני השינה. לכבוד חודש אלול הוא הוסיף עוד חצי שעת לימוד בלילה, ולכן שעת השינה המשותפת שלהם התפצלה. בתוך אותה אישה קיימת ילדה בת 5. הילדה הזו זקוקה באופן קריטי למילה הטובה, וכשהיא נשללת ממנה - היא משתגעת ומשבשת את כל מערך הרוגע בבית.

ההדחקה של קיומה של הילדה הזו מונעת מאיתנו להבין מה עובר עלינו. אנו נושאים בתוכנו שני קולות: האני הבוגר, החיצוני, והילד הפנימי - הרגיש, הפגיע והחשוש. כאשר אנו חונקים את הילד הזה בשם ה"רצינות", המחיר הוא אובדן שמחת חיים, קשיחות עורף וחוסר מאור פנים. האור המוקרן מאיתנו אינו שייך לבוגר, אלא לילד הפנימי המשוחרר.

חשבון נפש ילדי

כשאדם עורך חשבון נפש בחודש אלול, הוא בודק כיצד התנהג כלפי שכניו, קרוביו, תלמידיו, ילדיו ואף אשתו. אך האם הוא זוכר לעשות חשבון נפש על מישהו אחר? יש ילד אחד שעליו הוא אינו עושה תשובה לעולם.

לפיכך, מדוע ראש השנה נחגג במשך יומיים? האם הקדוש ברוך הוא אינו יכול לסיים את המשפט ביום אחד? התשובה היא שבים הדין דנים שני גורמים שונים באדם: ביום הראשון, "דינא קשיא", דנים את האדם הבוגר על מעשיו וביום השני, "דינא רפיא", דנים כיצד התייחס האדם אל אותו ילד פנימי חלש ורפוי שבתוכו: האם העניק לו חום, תשומת לב והבנה?

כאשר אנו מתייצבים בראש השנה ומבקשים מאת ה': "כתבנו בספר חיים", הקדוש ברוך הוא עלול לשאול אותנו: "כיצד אכתוב אתכם בספר החיים, והרי אתם בעצמכם הרגתם את הילד שבכם?" כאשר הילד הפנימי היה עייף והתחנן למנוחה קלה של צהריים - התעלמת ממנו כאשר התחשק לו ארטיק או דבר מתיקה - שללת זאת ממנו בטענה שזה "אינו מכובד" לאדם מבוגר עטור זקן לבן. נכון שאין זה מכובד ואף לא מוותאם, אך זו אינה עבירה. מדוע לא הענקת קורטוב של יחס לילד הרעב שבתוכך?

בואו תהיו שותפים

זכות התורה הטהורה יכולה להיות שלכם! אנו מעניקים אפשרות להקדיש את לימוד הערב

• רפואה שלמה • עילוי נשמת
יקיריכם • שפע ופרנסה

הפכו את התורה של הכולל - למגן האישי שלכם ושל משפחתכם.

לפרטים על מסלולי ההקדשה
052-2258276

כולל ערב

של דרך הבעש"ט

אנו מזמינים אתכם להצטרף אלינו ללימוד
באוירה מרוממת

בית המדרש "פני אהרון", רחוב האדמו"ר מקוצק 20, בני ברק
ימי פעילות: א' - ה' | 21:00-22:30

כיבוד
ושתייה חמה
בשפע!

פֶּקֶק עִם בֶּרֶכָה פֶּרֶק א'

היום בעצרת השם רציני לשנתך אתכם בספור על בחור משיבה קטנה, בחור בסביבות גיל שש עשרה וחצי, קוראים לו קבל תקועתי.

הוא למד בשיבה בדרום, בחור מתמיד, רציני וחברהמן.

היתה לו מעלה מיוחדת וכשרון נדיר: קול של זמיר. הוא היה בקיא בכל השירים הספרדיים, ובכל פעם שהיה ענג שבת בשיבה, הבחור הזה שמש כסולן, וכל הישיבה היתה מצטרפת אליו.

סמוך ל"ג בעמר הוא נסע למרון, ותכנן להמשיך משם לנתניה כדי לבלות את

השבת החופשית בביתו.

בגלל העמס והעיפות

של הנהג, הם יצאו

לדרך רק בשעות

הצהריים של יום ששי.

אחרי שעה וחצי של נסיעה הם נקלעו לפקק עצום.

התברר שאירעה תאונת דרכים קשה בהמשך

הכביש, המשטרה חסמה את התנועה, וקילומטרים

של מכוניות נתקעו בדרך מבלי וכלת לזוז. הנהג אמר

לקבל בלחץ: "הסתבכנו. לא נראה לי שהפקק הזה

ישתחרר עד כניסת השבת. כנראה שנצטרך לעשות

את השבת כאן בכביש." קבל נלחץ ומיד התקשר

לאביו כדי להודיע לו שלא יחכו לו בבית. אבא שלו,

שהיה יהודי מלא באמונה, הרגיע אותו מיד ואמר:

"קבל, תירגע. אין משג כזה יהודי תקוע. אם אתה

נמצא במקום מסוים, בורא עולם הביא אותך לשם

עם מטרה מבהקת. תחפש מה לעשות וכיצד לפעל."

בסמוך למקום שבו עמדו היה ישוב בשם מושב גזר.

תושבי המושב, ששמעו על מאות האנשים התקועים

את הלבבות.

בפקק, יצאו אל הכביש והציעו להם הכנסת אורחים. קבל והנהג הזמנו להתארח אצל אחת המשפחות. הם חנו את הרכב, צעדו למושב, התארגנו במהירות והלכו לבית הכנסת. קשחזרו לסעדת השבת, בעל הבית בקש מקבל לומר דבר תורה. קשהוא דבר, אם המשפחה החלה לבכות בשקט. היא הסבירה בכאב שבנה, אורי, מסתגר בחדרו. הוא בחור בן חמש עשרה וחצי שהתרחק מהדת, לא שומר שבת ולא מתפלל, והיא כאבה את העבודה שהוא לא הולך בדרך התורה כמו האורח הצעיר שיושב מולם.

במהלך הסעדה, שאל המארח את קבל אם הוא יודע לשיר. קבל כחכח מעט

בגורו והתחיל לשיר את "שבחי

ירושלים" בקולו הנדיר והמיוחד,

קשהוא עולה בטונים ומרעיד

את הלבבות.

אורי, שהיה סגור בחדרו וצפה במסך הטלפון שלו,

שמע את הצלילים הטוהרים שבקעו מהסלון. הקול

היה כל כך נעים ועצמתי שהוא פשוט לא יכול היה

להשאר אדיש. הוא נתק את הטלפון, יצא מהחדר

והתישב ליד שלחן השבת. הוא הביט בקבל

בהתלהבות ואמר: "אתה עושה את זה ממש טוב!

יש לך את זה. זו הפעם הראשונה שאני באמת נהנה

משירי שבת." קבל נתמלא בשמחה, והחל להבין

לעומק את המשמעות העצומה של דברי אביו.

לפתע התברר לו שהוא ממש לא נתקע בכביש,

אלא נשלח לשליחות מיוחדת שנועדה להאיר את

הנפש של אורי ולמלא את הלב באור.

האם קבל ישפיע לטובה על אורי? האם אורי ירצה

לחזור לישיבה?

המשך יבא בעז"ה בשבוע הבא, שבת שלום

להאזנה לספור בקו ילדים בדרך: חינו 1700-111-220 ובחרו את מספר הספור המופיע בענן שמעל הכותרת.

צדיק נסתר

פעם אחת הגיע אדם אל הרב ישראל

סלנטר וספר לו בהתלהבות:

"רבי, שמעתי שבדור שלנו יש צדיקים

נסתרים גדולים מאוד! אחד מהם

נראה כמו סנדלר פשוט, ואחר נראה

כמו נגר. איש אינו יודע מי הם באמת."

הקשיב רבי ישראל סלנטר לדבריו,

חיך מעט ושאל:

"ומה הם עושים למען אנשים

אחרים?"

האיש משר בכתפיו ואמר:

"אינני יודע. הם אנשים שקטים מאוד,

חיים לעצמם ואינם מכרים לאיש."

נעשה רבי ישראל סלנטר רציני ואמר

"בני, וכי קל כל כך להיות צדיק? האם

אדם שיושב בפנתו, עטוף בפרוותו,

ידואג רק לעצמו ונקרא צדיק?"

האיש שתק.

המשיך הרב ואמר:

"צדיק אמתי אינו חושב רק על

עצמו. הוא רואה את צרתם של

אחרים, דואג להם, עוזר להם

ומשתתף בכאבם. אם אדם עסוק

רק בשלומו ובנוחותו, כיצד אפשר

לקרוא לו צדיק?"

במספר קו אחד בלבד
פותחים את הקוידים
לכל בנן הבית!

שותפות בהחזקת הקו:
19 ש בלבד

האזנה לספור בקו ילדים בדרך: חינו 1700-111-220 ובחרו את מספר הספור המופיע בענן שמעל הכותרת.

להצטרפות חייגו:
1700-111-220

מספר הקו ללא פרסומות!

